

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1982-1983

Nr. 3

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

30 NOVEMBER 1982

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	49
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	49
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	56
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	57
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van gezondheidsbeleid	59
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	60
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	63
II. VRAAG WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	63
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	64

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 5
van 3 november 1982
van de heer H. DRAULANS

Gunning openbare werken aan Nederlandse aannemers in de grensstreek

Uit recente gegevens in de Antwerpse Kempen blijkt dat Nederlandse aannemers ver onder de prijzen van Belgische aannemers blijven bij de aanbesteding van openbare werken in de streek. Anderzijds zou de Nederlandse regering maatregelen hebben uitgevaardigd waardoor het voor Belgische aannemers praktisch onmogelijk is om in Nederland aan bod te komen.

Dit schept problemen voor vele bouwondernemingen en hieruit voortvloeiend ook voor de tewerkstelling.

Uit andere gegevens blijkt ook dat vele Nederlandse aannemers de Belgische wetgeving volledig negeren o.a. inzake arbeidsduur, betaling overuren, enz. Ook zou er veel met zwartwerkers gewerkt worden, weliswaar van Nederlandse Nationaliteit.

Zou de geachte Minister ons willen mededelen of aan dit probleem reeds een onderzoek werd gewijd, welke de resultaten waren en welke oplossingen of maatregelen er **werden** voorgesteld of genomen.

Indien dit nog niet gebeurd is, zouden wij graag vernemen of een dergelijk onderzoek niet zou kunnen gedaan worden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid volgende inlichtingen te verstrekken.

Het gebeurt sporadisch dat Nederlandse aannemers inschrijven op aanbestedingen uitgaande van besturen die onderworpen zijn aan de bepalingen van de wet van 14 juli 1976 op de overheidsopdrachten.

Steeds wordt door de administratie nagegaan of aan de bepalingen van voornoemde wet voldaan is.

Wat betreft de door het geachte lid vermelde misbruiken is alleen de Arbeidsinspectie, die zoals het geachte lid weet tot de bevoegdheid van de Minister van Tewerkstelling en Arbeid behoort, bevoegd om ze op te sporen en te sanctioneren.

Tijdens het overleg met de sociale partners van de bouwsector, waartoe de Vlaamse Executieve besloten heeft, zal aan deze problematiek de nodige aandacht gegeven worden.

De betrokken beroepsorganisaties kunnen daar eventueel hun klachten aanhangig maken.

Vraag nr. 6
van 23 november 1982
van de heer J. VALKENIERS

Firma Demoor te Halle — Overlevingskansen

Graag vernam ik of er nog overlevingskansen bestaan voor de firma Demoor uit het Halse, die sedert een paar weken bezet wordt door de arbeiders.

Antwoord

Op woensdag 17 november heb ik in de Vlaamse Raad omstandig antwoord verleend op de interpellatie van de heer Vervaet inzake de falings en de toekomstkansen van de NV Demoor. Ik verwijs u derhalve, als antwoord op uw vraag, naar die interpellatie.

K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 167
(zitting 1981-1982)
van 7 juli 1982
van de heer F. VANGRONSVELD

Wetenschappelijke inrichtingen van de Staat — Subsidiering

Mag ik met deze parlementaire vraag om het volgende verzoeken ?

Welk bedrag werd voor de dienstjaren 1979, 1980 en 1981 door het bestuur van de Internationale Culturele Betrekkingen toegekend aan de volgende wetenschappelijke inrichtingen van de Staat:

1. Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis;
2. Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België;
3. Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium;
4. Nationale Dienst voor Opgravingen ?

Hoe werd dit bedrag, per inrichting, tussen de verschillende personeelsleden, verdeeld ?

Antwoord

Het Bestuur ICB heeft geen werkingskosten betaald aan voornoemde instellingen.

Het Bestuur heeft wel zendingen betaald van personeelsleden van de Nederlandse taalrol van deze instellingen.

Daarenboven heeft ICB in samenwerking met hogervermelde mensen grote tentoonstellingen ingericht, nl. Spilliaert en Van Tongerloo (Koninklijke Musea voor Schone Kunsten); Bulgaarse ikonen en Petra (Jordaanse Opgravingen) in de Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis.

Gezien op dit ogenblik deze biculturele instellingen, ingevolge het recente regeerakkoord, ressorteren onder de gezamenlijke bevoegdheid van de Nationale onderwijsministers dient het geachte lid de vraag, in

verband met de bedragen die per inrichting verdeeld werden tussen de verschillende personeelsleden aan de hiervoor bevoegde Nationale Ministers te richten.

Vraag nr. 190
(zitting 1981-1982)
van 24 augustus 1982
van de heer A. LARIDON

Openbare bibliotheken — Erkennung

1. In art. 14 & 2 van het Bibliotheekdecreet van 19 juni 1978 lees ik dat na 1988 alleen die O.B. die op 1.1.1978 erkend werden als bibliotheken van groot belang verder kunnen erkend blijven op basis van dit decreet. Verder staat: „Zij behouden hun huidige structuur en kunnen geen nieuwe filialen oprichten, die subsidieerbaar zijn op basis van dit decreet, tenzij na gunstig advies van het bevoegde provinciale coördinatiecomité.

Mag ik de geachte Minister vragen: kan dit betekenen :

- a. dat deze O.B. geen structuurwijzigingen mogen ondergaan, behalve wat het starten van nieuwe filialen betreft waarvoor ze de opgelegde procedure moeten volgen;
- b. of dat het behouden van de huidige structuur alleen slaat op filialen en dat ze onder andere uitleenposten mogen oprichten zonder enige procedurevorm ?

Meent de heer Minister niet, dat vanuit het oogpunt van het rationeel aanwenden van de karige gemeenschapsmiddelen de interpretatie a; voor de hand ligt, vermits elke verdere structurele uitbouw een dubbele uitgave betekend, zowel voor de gemeente, de provincie als voor de Vlaamse Gemeenschap. Tenzij het oprichten van uitleenposten niet als structuurwijziging wordt beschouwd. Waarom zijn filialen het dan wel?

2. Meer specifiek: kan zo een op 1.1.1978 bestaande O.B. van groot belang alvorens ze haar erkenning aanvraagt op basis van het decreet alle vrije O.B.'s erkend (op basis van het decreet), op basis van de wet van 21 inschakelen als uitleenpost. Meent de Minister niet dat in zo een geval sprake is van een „ruime structuuraanpassing” ?
3. Graag kreeg ik van de geachte Minister een overzicht van de op dit ogenblik erkende privaatrechtelijke O.B.'s die ook na 1988 verder zullen erkend blijven, evenals de lijst van filialen en uitleenposten van deze O.B.'s.

Betreft het filialen en uitleenposten die opgericht werden na het verschijnen van het decreet; welke uitleenposten en/of filialen waren er eventueel voordien erkend op basis van de wet van 21 ?

Is het dan niet zo dat uw voorganger opteerde voor de interpretatie b. in vraag 1. Zo ja, blijft de heer Minister dan meteen deze interpretatie volgen voor de nieuwe erkenningen?

Eigenlijk strookt dit zeker niet met de geest van het decreet dat bij wijze van compromis 50 vrije

O.B. van groot belang na 1988 zou laten verder bestaan.

Mijnheer de Minister, als nu zou blijken dat tientallen bij toepassing van de wet van 21 erkende vrije O.B., liever dan hun overname aan te vragen na 19.6.1978, zouden opgaan in een „aangepaste” structuur van de 50 vrije O.B.'s van groot belang, zij het als uitleenpost, dan behouden laatsgenoemde toch hun structuur niet, is dat decretair mogelijk?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt:

1. a. Bij toepassing van art. 14 § 2 van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk moeten de op 1.1.1978 vijftig erkende vrije bibliotheken van groot belang die na 1988 verder erkend willen blijven als plaatselijke openbare bibliotheken, erover waken hun „huidige” structuur (op 16 juni 1978, datum stemming decreet) te behouden.

Op basis van artikel 14 § 2 van het decreet mogen ze evenwel filialen oprichten die gesubsidieerd worden, na gunstig advies van het provinciaal coördinatiecomité.

- b. Een privaatrechterlijke POB die de oprichting wenst van filialen en/of uitleenposten moet rekening houden met de in het decreet voorziene verplichte samenwerking (art. 9) in één plaatselijke openbare bibliotheek-structuur.

Hiertoe wordt verplicht een plaatselijk coördinatiecomité voor het openbaar bibliotheekwerk opgericht.

2. Pas na hun erkenning als POB kunnen de vrije openbare bibliotheken van groot belang overgaan tot structuurwijzigingen die conform zijn aan het decreet, zoals reeds in vraag 1 beantwoord is.

Het is duidelijk, dat de oprichting van o.a. filialen en uitleenposten een structuurwijziging is, die de erkenning na 1988 onmogelijk maakt.

Ze kunnen zich evenwel nu structureren in hoofdbibliotheek filialen en/of uitleenposten.

- a. binnen het vóór de erkenning goedgekeurde werkgebied door :

- ofwel de oprichting van nieuwe filialen en/of uitleenposten;
- ofwel een fusioneerings- met, of opslorplingsoperatie van bestaande al dan niet erkende O.B.'s (wet 21) die geïntegreerd in de POB een filiaal- en/of uitleenpostfunctie krijgen toegewezen. In laatstgenoemd geval houden de opgeslorpte of gefusioneerde O.B.'s wet 21 op erkend te zijn (wet 21). Ze moeten de met rijksmiddelen verworven boeken en uitrusting ter beschikking van de Dienst Openbaar bibliotheekwerk stellen.

- b. buiten het vóór de erkenning goedgekeurde werkgebied door:

- ofwel het oprichten van nieuwe filialen en/of uitleenposten;

— ofwel een fusionerings- met of opslorpingsoperatie van binnen de gemeentegrenzen bestaande al dan niet erkende OB's — wet 21, die geïntegreerd in de POB een filiaal en/of uitleenpostfunctie krijgen toegewezen. In laatstgenoemd geval houden de opgeslorpte of gefuseerde OB's op erkend te zijn op basis van de wet 21.

Ze moeten de met rijks gelden verworven boeken en uitrusting ter beschikking stellen van de Dienst Openbaar Bibliotheekwerk. Vooraf moeten deze POB's beslissen een nieuw werkgebied te begrenzen en het aantal inwoners ervan te bepalen, alsook idem wat de filialen en/of uitleenposten betreft conform de criteria van het decreet en zijn uitvoeringsbesluiten.

3. De volgende reeds op het decreet erkende privaatrechtelijke POB waren op 31.12.1978 erkend als bibliotheken van groot belang :

- Brasschaat;
- Beveren: 2 uitleenposten;
- Beveren (Melsele) : 1 uitleenpost;
- Hamme : 1 uitleenpost;
- Gent (Sint-Amandsberg) : 4 uitleenposten;
- St. Niklaas (centrum): 4 uitleenposten;
- Knokke-Heist: 1 filiaal en 2 uitleenposten;
- Roeselare : 8 uitleenposten ;
- Gent (Zwijnaarde).

Tenslotte vraag ik aan de administratie in de betrokken gemeenten na te gaan welke bibliotheken verder werken onder de wet van 192 1, welke bibliotheken werden overgenomen of geschorst en welke bibliotheken hun werkzaamheden vrijwillig hebben stopgezet en welke bestemming aan hun boeken werd gegeven.

Verder zal ik mijn standpunt omtrent deze aangelegenheid ruimer bekend maken.

Vraag nr. 194

(zitting 1981-1982)

van 16 september 1982

van de heer P. PEETERS

Société Royale Nautique Anversoise en (Royal) Yachtclub de Belgique — Subsidiëring

Hogervermelde watersportverenigingen menen er best aan te doen zich in de laatste uitgave der Antwerpse telefoongids eentalig Frans te „etalen”.

Worden deze verenigingen rechtstreeks of onrechtstreeks gesubsidieerd door de Nederlandstalige Gemeenschap? Zo ja, is de geachte Minister dan niet van oordeel dat dergelijke instellingen van de subsidiëring moeten worden geschrapt en dat hun subsidiëring beter verenigingen zou ten goede komen die zich wel tot de Nederlandstaligen richten?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat de „Royal Club van België”, Thonetlaan, 133 - 2050 Antwerpen, een club is van de Landelijke

Bond van Watersportverenigingen in België (LBWB).

Deze bond, Nederlandstalig, is erkend en gesubsidieerd door BLOSO in toepassing van het decreet van 2/3/1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijke georganiseerde sportverenigingen.

De Club als zodanig krijgt geen werkingstoelagen, noch propagandatoelagen.

Zij heeft een toelage gekregen voor het aankopen van sportmaterieel.

Deze aanvraag gebeurde volledig in het Nederlands, via de LBWB en met diens gunstig advies.

Tot slot lijkt het mij inderdaad niet meer dan normaal dat subsidies van de Vlaamse Gemeenschap ten goede komen aan Nederlandstalige initiatieven.

Vraag nr. 210

(zitting 1981-1982)

van 1 oktober 1982

van de heer P. BREYNE

FOS „De Reiger” — Opening van nieuw lokaal

In een artikel verschenen in het Volk (Editie Oost-Vlaanderen) op 27.9.82 wordt een relaas gegeven van de opening van een nieuw lokaal van een bij de Federatie voor Open Scoutisme (FOS) aangesloten scouts-groep te Gent, de groep „De Reiger”.

Dit artikel wordt besloten met volgende passus: „Hoewel er geen enkele vraag werd ingediend, besloot Minister Poma een subsidie van 750 000 F toe te kennen. Van een verrassing gesproken...”.

Indien het persbericht juist is, is de vrijgevigheid van de geachte Minister wel verrassend, op een ogenblik dat hij aan de Vlaamse Raad een begroting voorlegt die op een nauwelijks aanvaardbare wijze kredietbeperkingen inhoudt voor o.m. het vrije jeugdwerk.

Graag had ik dan ook van de geachte Minister vernemen :

1. of hogergeciteerd persbericht met de werkelijkheid overeenstemt;
2. op basis van welke beschikkingen, en mits naleving van welke procedure, plaatselijke groepen van jeugdbewegingen ten laste van zijn departement kunnen genieten van toelagen voor de bouw van een lokaal;
3. welke het globale krediet is dat in de begrotingen 1981-1982 voorzien is voor subsidiëring van jeugdinfrastructuur met lokaal karakter;
4. welke jeugdbewegingen, en voor welk bedrag, in 1982 reeds van een gelijkaardige toelage hebben genoten.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid te laten weten dat er geen subsidie werd toegekend aan de FOS voor het lokaal van de groep „De Reiger”.

Op de vier vragen dient er ontkennend geantwoord te worden.

Vraag nr.1
van 22 oktober 1982
van de heer J. CAUDRON

München — Tentoonstelling

Deze zomer werd het werk van de internationaal vermaarde Antwerpse kunstenaar Panamarenko te München tentoongesteld.

Naar aanleiding van die tentoonstelling werd te Antwerpen een receptie gehouden.

Graag vernam ik:

- a. wie het initiatief tot deze receptie heeft genomen;
- b. op welke begroting de kosten van deze receptie werden uitgetrokken;
- c. welke zin het heeft, in het kader van de internationale culturele samenwerking, te Antwerpen op overheidskosten een receptie te organiseren ter gelegenheid van een tentoonstelling te München?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag moet ik het geachte lid mededelen dat het hier in feite geen receptie betrof doch wel een persconferentie waarin de aandacht van de Vlaamse pers (kunstcritici) werd gevestigd op deze belangrijke tentoonstelling in het buitenland, die overigens georganiseerd was door het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking.

De persconferentie werd gegeven door het Commissariaat-generaal in het Antwerps provinciegebouw en werd volledig verzorgd door het eigen personeel van het Commissariaat-generaal, zodat geen noemenswaardige kosten werden gemaakt.

Het lijkt mij trouwens belangrijk om ook onze eigen pers op de hoogte te houden van de inspanningen die door de overheid geschieden om de kunst van eigen bodem in het buitenland te verspreiden. De persconferentie kende overigens een ruime belangstelling. Quasi alle voorname kunstcritici waren aanwezig en hebben aldus de aandacht op deze markante expositie kunnen vestigen.

Vraag nr. 2
van 22 oktober 1982
van de heer A. STEVERLYNCK

Kasteel van Ham — Persconferentie

Het komt mij ter ore dat door de Secretaris-generaal van het Commissariaat-generaal voor internationale culturele betrekkingen, in het kasteel van Ham binnenkort een persconferentie zou worden belegd waar de beleidsopties zullen worden uiteengezet.

Mag ik vernemen of dit „gerucht” op waarheid berust en welke de juiste toedracht van deze vergadering is.

Mag ik eveneens vernemen of de Adviesraad van het Commissariaat-generaal reeds is samengesteld, en hoe, en of deze betreffende dit aangekondigde beleids-

programma om advies werd gevraagd of er heeft gegeven.

Is het waar dat niet wordt overgegaan tot de samenstelling van de in het decreet van 8.7.80 voorziene organen, omdat enerzijds een aanpassing aan de staatshervorming en anderzijds een uitbreiding van de bevoegdheid wordt overwogen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de Commissaris-generaal van het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking, in het Kasteel van Ham geen persconferentie heeft belegd waarin de beleidsopties zouden uiteengezet worden.

Wel heeft de Commissaris-generaal, op mijn verzoek, de ambassadeurs van de landen waarmee Vlaanderen een cultureel akkoord heeft, op een korte bijeenkomst in het Kasteel van Ham uitgenodigd.

Deze gelegenheid liet mij toe, tijdens een kennismaking met de ambassadeurs, de aandacht te vestigen op het bestaan van het Commissariaat-generaal als een instelling die de aanwezigheid van Vlaanderen op cultureel vlak in de respectieve landen gestalte zal geven en voor uitwisseling tussen de respectieve landen dient te zorgen.

De adviesraad en het programmacomité van het Commissariaat-generaal zullen worden opgericht nadat het decreet in verband met het Commissariaat-generaal van 8 juli 1980 aan de Staatshervorming zal zijn aangepast.

Eerlang zal een voorstel van aanpassing van dit decreet aan de Vlaamse Executieve worden voorgelegd.

Vraag nr. 3
van 22 oktober 1982
van de heer C. DE CLERCQ

Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking — Personeelsbezetting en infrastructuur

Naar aanleiding van de tot stand koming van bovenvermeld commissariaat zou het mij aangenaam zijn te mogen vernemen.

1. het aantal benoemde personeelsleden, met opsplitsing per niveau;
2. de installatie-onkosten Trierstraat 100, Brussel ;
3. de kostprijs van de bemeubeling die zonder aanbesteding blijkt aangekocht te zijn;
4. op welke kredieten van de begroting 1982 werden deze onkosten betaald ;
5. welk was het advies van de Inspectie van Financien;
6. Welk was het advies van het Rekenhof?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt :

1. Het totaal aantal benoemde personeelsleden bedraagt 130.

Opgesplitst per niveau geeft dit het volgende:

- Administratief personeel: niveau 1 34
niveau 2 58
niveau 3 17
niveau 4 10

- Meester- vak- en dienstpersoneel :
niveau 3 2
niveau 4 9.

2. De installatiekosten voor het gebouw Trierstraat 100 rechtstreeks onder toezicht van het Ministerie van Openbare Werken — Regie. der gebouwen omvatten de plaatsing van scheidingswanden (1.172.883 F) en de elektrische uitbreidingen (1.562.886 F). Rechtstreeks onder het toezicht van het CGICS wordt de telefooninstallatie (2.609.229 F) geïnstalleerd.

3. Alle meubilair, reeds aangekocht, en nog te bestellen werd uitgevoerd en zal uitgevoerd worden via het Centraal Bureau voor Benodigdheden, welke rechtstreeks instaat voor aankoop, facturatie en terugvordering.

De kostprijs van het reeds aangekochte meubilair bedraagt 1.682.406 F en de kostprijs van het nog aan te kopen meubilair waarvoor het akkoord van de Inspecteur van Financiën nog wordt afgewacht, zou 6.294.204 F bedragen.

4. De kredieten gebruikt voor de installatiekosten vallen integraal ten laste van het Commissariaat-generaal, zijnde voor de wanden en de elektriciteit op artikel 52 1.01.02 en 550.01.04 en voor de telefooninstallatie op artikel 550.0 1.09.

De kredieten gebruikt voor het reeds aangekochte meubilair vallen ten laste van het Ministerie van Cultuur Sectie 3 1/39 1982 Art. 74.01.

Deze voor het nog aan te kopen meubilair, waarvoor het advies van de Inspecteur van Financiën nog wordt afgewacht, zijn ten laste van het CGICS (Art. 550.0 1.0 1).

5. Voor alle dossiers werd het advies van de Inspectie van Financiën ingewonnen en voor de reeds toegekende handelingen was dit steeds gunstig.

6. Het advies van het Rekenhof dient niet te worden gevraagd. De controle gebeurt à posteriori.

Vraag nr. 5
van 26 oktober 1982
van de heer W. KUIJPERS

Rubenskasteel te Elewijt — Toegang tijdens de toeristische maanden

Men vestigt mijn aandacht op het feit dat tijdens de toeristische maanden juli en augustus het Rubenskasteel te Elewijt niet voor het publiek toegankelijk was.

Men wist aan de betrokkenen mede te delen dat dit slechts tijdens de winterperiode zo is.

Mag ik de juistheid van deze gegevens vernemen?

Meent de geachte Minister niet dat de uitbouw van de toeristische routes die in deze streek ook afgestemd zijn op het Rubenskasteel, „toeristisch” dienen „verzorgd” te worden?

Mag ik in bijkomende orde vernemen tot wiens bezit het zogenaamde Rubenskasteel behoort en eventueel welke uitbatingsformule er voorzien is?

Antwoord

In aansluiting op zijn vraag moet ik het geachte lid mededelen dat het Rubenskasteel te Elewijt een privé-eigendom is waarover de eigenaar het volle beschikkingsrecht bezit.

Deze eigenaar heeft de gewoonte het kasteel sporadisch voor het publiek open te stellen zonder dat het daarom in een toeristische route wordt opgenomen.

Vraag nr. 6
van 26 oktober 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Rupelstreek — Stortplaatsen

De Rupelstreek wordt sedert meerdere jaren geteisterd door illegale en legale stortplaatsen waarvoor bij voorkeur kleiputten worden aangewend. De stank is er dikwijls ondragelijk, zelfs zo erg dat mensen er ziek van worden. Doktersattesten liegen er niet om !

Eerlang zullen te Reet alweer enkele kleiputten definitief verkocht worden en de vrees bij de bevolking is groot dat ook deze putten met de tijd stortplaatsen zullen worden.

Omdat zulke kleiputten kunnen omgevormd tot zeer interessante mini-reservaten en zelfs kunnen aangewend worden voor terasaanbouw, wens ik van de geachte Minister te vernemen of er geen mogelijkheid bestaat om de huidige niet bevuilde kleiplutten in bescherming te nemen om elke bevuiling aldaar in de toekomst te voorkomen ?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag moet ik het geachte lid mededelen dat de problematiek die daarin behandeld wordt hoofdzakelijk ressorteert onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs. Met het oog op een globale aanpak van het probleem lijkt het mij dan ook zinvol dat het geachte lid zich zou wenden tot mijn collega, de heer J. Lenssens.

Vraag nr. 10
van 28 oktober 1982
van de heer A. DE BEUL

BRT- Taalgebruik

Wanneer de BRT-nieuwsdienst over de Vlaamse regering spreekt gebruikt zij de term „deelregering”.

Deze term kan gebruikt worden zolang de Executieve deel uitmaakte van de centrale regering.

Sinds de Executieven evenwel geen deel meer uitmaken van de centrale regering is het meer aangewezen te spreken over de „Vlaamse Regering”.

De Minister zou de BRT-instanties kunnen verzoeken deze termen te gebruiken.

Zal de geachte Minister de vraag tot de BRT richten?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid kan ik hem mededelen dat ik de door hem gesuggereerde vraag i.v.m. het gebruik van de term „deelregering” reeds op 6 april 1982 tot de Administrateur-generaal van de BRT heb gericht. In deze vraag gebruikte ik dezelfde argumentatie als het geachte lid.

In een eerste reactie (15.4.82) liet de Administrateur-generaal mij weten dat hij om mijn verzoek de term „Vlaamse Regering” te gebruiken inging.

Op 10 mei 1982 liet de Administrateur-generaal van de BRT mij weten dat hij, na ruggespraak met zijn medewerkers, moest terugkomen op zijn eerder ingenomen standpunt. Een gans juridisch betoog werd opgezet om te bewijzen dat de term „regering” niet kan gebruikt worden vermits dit „een volheid van bevoegdheid” veronderstelt die de Vlaamse Executieve niet heeft. In mijn reactie heb ik erop gewezen dat de „volheid van bevoegdheid” grondwettelijk toekomt aan de wetgevende macht zodat in de gedachtegang van de BRT, ook de term nationale „regering” niet kan gebezigd worden vermits ook de bevoegdheid van de nationale regering beperkt is tot de materies die de wetgevende macht haar toewijst. Tevens heb ik die formele discussie van de hand gewezen en de BRT gevraagd, als openbare omroep, mee te werken aan de uitbouw van een Vlaams imago voor onze gemeenschap en dus de term deelregering niet meer te gebruiken, wel de term Vlaamse Regering of eventueel Vlaamse Executieve. Deze laatste term vond geen genade in de ogen van de BRT-Nieuwsdienst omwille bezwaren van taalkundige aard.

In een schrijven van 18.10.82 liet de Administrateur-generaal mij weten dat de BRT vasthoudt aan de term „Vlaamse Deelregering” maar, om enigszins tegemoet te komen aan mijn wens, volgende werkwijze zou volgen: het bericht begint met „Vlaamse Deelregering” en verder wordt de term „Vlaamse Regering” gebruikt. Ik stel echter meermaals vast dat de BRT deze werkwijze niet volgt en het steeds heeft over „Deelregering”.

Ik heb de BRT op de hoogte gebracht van mijn ongenoegen over de onwil die de openbare omroep aan de dag legt om in deze aangelegenheid enigszins soepel op te treden ten einde het imago van de Vlaamse Gemeenschap te dienen wat de plicht is van de BRT naar het me voorkomt.

Wel meen ik dat, omwille artikel 2 van het BRT-decreet van 28.12.79, het mij niet toekomt de BRT opdrachten te geven inzake het gebruiken van een bepaalde terminologie. Dat zou een inmenging in de programmatie betekenen.

Vraag nr. 11
van 28 oktober 1982
van de heer A. DE BEUL

De Brakke Grond — Investerings- en werkingskosten

Kan de geachte Minister mij mededelen welk bedrag sinds de officiële opening van De Brakke Grond op 23 mei 1981 is besteed aan investeringskosten enerzijds en aan personeels- en werkingskosten anderzijds tot op heden.

Kan de geachte Minister mij mededelen of de geruchten dat een ernstige boekhouding door de vorige directeur van het centrum niet zou zijn bijgehouden en dat een boekhoudkundig systeem volledig diende uitgewerkt door het nieuwe Commissariaat-generaal al dan niet juist zijn?

Antwoord

1. In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat sinds de opening van de Brakke Grond op 23 mei slechts bedragen aan investeringskosten werden besteed op basis van overeenkomsten afgesloten vóór die datum; te weten :
  - a. de firma's Mevo en Mevo-DeCoene (1.741.286 F): de vastgelegde bedragen van BTW op de inschrijvingsbedragen werden benut om meerwerken te kunnen betalen, aangezien men de mening was toegedaan dat geen BTW verschuldigd was om dat het materialen en diensten voor export betrof. De nog verschuldigde BTW is deze op meerwerken en gepresterde diensten waarvan het juiste bedrag nader wordt onderzocht.
  - b. firma GTI: meerwerken elektriciteit 2.636.400 F: bij de uitvoering van aanname elektriciteit werden deze meerwerken goedgekeurd. Gezien het akkoord van de heer G. Geens kan dit bedrag worden vastgelegd.
  - c. Design-team: erelonen 266.741 F dit bedrag werd vastgelegd en kan worden betaald zodra deze firma akkoord gaat met desbetreffend voorstel.
  - d. Verwijlintresten : 984.213 F: de intresten verschuldigd aan Belgische firma's (Mahieu, GTI en Rubens) zijn in betaling gesteld; deze verschuldigd aan Nederlandse firma's moeten worden vastgelegd.
  - e. Dirkzwager — inrichtingswerken 299.426 F: deze werken werden goedgekeurd door de directie, zonder voorafgaandelijk advies van de administratie.

Ter vervollediging verwijs ik het geachte lid bovendien naar het antwoord ter zake op de vraag Nr 73 gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden (zitting 1981-1982) Nr 11 blz. 204.
2. Wat de personeels- en werkingskosten betreft dient er gemakshalve een onderscheid gemaakt tussen de periode vóór 01.01.1982 en na 01.01.1982.

- a. van 23 mei 1981 tot 1 januari 1982 werd in totaal 2.600.209 F aan lonen uitgekeerd.

De toenmalige directeur ontving in die periode, als gedetacheerd directeur bij de Cultuurpactcommissie, een nettoloon van 493.429 F.

De werkingskosten werden betaald op verschillende artikelen van het Bestuur voor Internationale Betrekkingen.

Daar deze dienst inmiddels opgeheven werd is het zeer moeilijk het juiste bedrag te achterhalen.

Ik heb aan mijn administratie evenwel opdracht gegeven om mij zeer spoedig de gevraagde informatie te bezorgen.

Ik zal dan niet nalaten het geachte lid hiervan rechtstreeks op de hoogte te brengen.

- b. van 1 januari 1982 tot 30 juni 1982:

personeelskosten :

lonen statutair personeel	6.600.000
lonen contractueel personeel	3.200.000

werkingskosten:

huur kantoorruimte (Rokin)	600.000
huur 2 maisonettes	240.000
stookkosten kantoorruimte	200.000
verlichting en water	950.000
schoonmaak (Frits Le Belle)	1.400.000
Bewaking (VNV Beveiliging)	1.400.000
werkingskosten (allerlei)	1.000.000

Totaal 15.590.000

3. Wat tenslotte de boekhouding aangaat kan ik meedelen dat het inderdaad juist is dat door het nieuwe Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking een volledige boekhouding moet uitgewerkt worden vermits deze tot nog toe niet beschikbaar is bij het Vlaams Cultureel Centrum De Brakke Grond Nederland.

Vraag nr. 12
van 28 oktober 1982
van de heer C. DE CLERCQ

BOIC — Oprichting Commissie voor de Sportbeoefenaars

Ik verneem dat in de schoot van het BOIC een „Vaste Commissie voor de Vlaamse Sportbeoefenaars werd opgericht.

Mag ik vernemen :

1. de doelstelling
2. de samenstelling.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen :

1. Wat de doelstelling betreft :

De Commissie heeft tot opdracht de belangen te behartigen van de Vlaamse sportbeoefenaars in het algemeen alsook van de landelijk k-georganiseer-

de sportverenigingen die deel uitmaken van een bij het BOIC aangesloten federatie en/of toetredend lid en die bovendien tot de Vlaamse Gemeenschap behoren.

Zij kan onder meer aan de BB commissie (BLO-SO-BOIC) of aan de Raad van Beheer van het BOIC alle voorstellen doen en alle adviezen verstrekken die verband houden met de hiervoor vermelde opdracht.

2. Zij is samengesteld uit negen leden, aangesteld voor vier jaar. Daaronder zijn er drie leden van het Bestuurscomité nr 3 „Interfederale Studie en Actie” (BC/3) behorende tot de Nederlandse taalrol, en zes leden rechtstreeks verkozen door de hiervoor bedoelde landelijk georganiseerde sportverenigingen.

Van de zes leden moeten er drie voorgedragen worden door verenigingen die een olympische sport beoefenen, en drie door verenigingen die een niet olympische sport beoefenen.

De verkiezingen, bij geheime stemming, worden door de Raad van Beheer van het BOIC ingericht na iedere olympiade.

De negen leden moeten elk tot een verschillende federatie behoren.

De namen van deze negen leden evenals een copie van het reglement van deze Vaste Commissie worden rechtstreeks aan het geachte lid overgemaakt.

Vraag nr. 16
van 28 oktober 1982
van de heer C. DE CLERCQ

Openbare besturen — Culturele functies

In datum van 22 april 1981 werd door mij de volgende vraag gesteld:

„Ik zou het op prijs stellen de lijst te mogen ontvangen van personeelsleden met culturele functies werkzaam in openbare instellingen, besturen en diensten van het cultuurbeleid. (toepassing Cultuurpact en wet van 21 juli 1971).”

De bevoegde Staatssecretaris antwoordde op 19 mei 1981 eensdeels dat geen lijst van de culturele functies beschikbaar is als bedoeld bij artikel 20 van het decreet van 18 januari 1974, en anderzijds dat het begrip „culturele functies” in overleg met de betrokken partijen, nader diende gepreciseerd.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of thans mijn hernieuwde vraag kan worden beantwoord.

Antwoord

De thans in uitvoering zijnde overheveling van een groot aantal personeelsleden van de centrale administraties naar de gemeenschappen, laat vooralsnog niet toe de culturele functies te bepalen.

Hiervoor dient ondermeer gewacht op de uitwerking van de nieuwe structuren van het departement van de Vlaamse Gemeenschap.

Ik wens hier echter aan toe te voegen dat inmiddels ik er steeds over gewaakt heb de bepalingen van het Cultuurpact toe te passen.

Zulks was, voor wat mijn bevoegdheden betreft, **ondermeer** het geval bij de vacant verklaringen der betrekkingen bij het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking, alwaar werd aangesteld bij toepassing van het stelsel der eerste benoemingen.

Vraag nr. 19
van 8 november 1982
van de heer J. VAN BOXELAER

Provinciale toeristische federaties en gewestelijke VVV's en groeperingen — Subsidiëring

Mag ik de geachte Minister vragen of de plannen om een bedrag van 5,5 miljoen, voorzien voor de oprichting van een vzw Dienst voor Toerisme van de Vlaamse Gemeenschap te Brussel, af te voeren van het artikel 33.02.01 dat in 1981 een krediet voorzag van 14,5 miljoen als hulp voor de provinciale toeristische federaties en de gewestelijke VVV's, herzien werden? Ik verwijs hierbij naar de brief van de heren D. De Moor en J. Vallaëys aan u gericht op 14/09/1982, waarin zij hun bezorgdheid uitdrukken namens de Federatie voor Toerisme in Oost-Vlaanderen, omdat de afvloeiing van hogergenoemd bedrag van het oorspronkelijke krediet van 14,5 miljoen de toeristische regionale werking ernstig zal bezwaren.

Heeft de geachte Minister de betrokken 5,5 miljoen voor de Vlaamse Gemeenschap te Brussel gevonden in een ander artikel van de begroting van het CGT?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen in verband met de toelagen aan de verenigingen en gewestelijke verenigingen voor vreemdelingenverkeer, aan de provinciale toeristische federaties en aan toeristische liga's en verenigingen kan ik het geachte lid mededelen dat op beide vragen positief dient geantwoord te worden met dien verstande dat het voorziene bedrag voor 1982 op artikel 33.02.01 van de begroting 14 miljoen en niet 14,5 miljoen bedroeg.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 3
van 3 november 1982
van mevrouw J. DELOORE-RAEYMAEKERS

Verkiezingen — Verplaatsingskosten

Om i.v.m. verkiezingen betaalde verplaatsingskosten te kunnen recupereren moet o.a. een uittreksel uit het bevolkingsregister overlegd worden.

Wil de geachte Minister mij mede delen of daarop al dan niet de vrijstelling van de gemeentelijke belas-

ting, op de afgifte van administratieve documenten, toepasselijk is en waarom?

Antwoord

Het is gebruikelijk om, inzake verkiezingen, de door kiezers en kandidaten, wegens wettelijke voorschriften aangevraagde documenten, kosteloos af te geven.

Er bestaan nochtans geen wettelijke of reglementaire bepalingen ter zake zodat de heffing van de gemeentebelasting in het door het geachte lid bedoelde geval niet strikt onwettelijk is.

Vraag nr. 4
van 3 november 1982
van mevrouw J. DELOORE-RAEYMAEKERS

Toepassing van de gemeentelijke belasting op de afgifte van administratieve documenten

Volgens de gangbare rechtsleer mag er geen gemeentebelasting geheven worden op administratieve documenten die volgens wettelijke en reglementaire bepalingen kosteloos moeten uitgereikt worden (Zie het antwoord op de parlementaire vraag van Senator C. De Clercq d.d. 29 maart 1976 — Tijdschrift „De Gemeente” 1976 blz. 457). Die bepaling komt dan ook voor in elk desbetreffend gemeentereglement.

Overeenkomstig de richtlijnen van 29 september 1982 nr. 136 ADB moeten de onderzoeks- en controleverrichtingen i.v.m. de vermindering op het openbaar vervoer voor grote gezinnen kosteloos geschieden. Dienvolgens worden de gemeenten verzocht hun fiscale verordeningen daarmee in overeenstemming te brengen.

Het weze mij toegestaan hierbij de volgende bedenkingen te formuleren.

Wanneer de genoemde omzendbrief als een „reglementaire bepaling”* beschouwd wordt, dan geldt automatisch de stelregel waarvan sprake is in de eerste alinea hierboven. De vrijstelling van de taks is dan het gevolg daarvan, zoals in vele andere — evenmin in het reglement uitdrukkelijk vermeld — aangelegenheden. Dit geschiedt aldus om praktische redenen daar anders het reglement om de haverklap zou moeten gewijzigd worden, zoals de omzendbrief aantoont, met alle administratieve beslommingen van dien. In deze hypothese is de uitdrukkelijke vermelding van de vrijstelling overbodig en onpraktisch.

Als evenwel de bewuste richtlijn niet als een „reglementaire bepaling” aangezien wordt dan komt het de gemeenteoverheid toe, gezien haar autonomie en het ontbreken van wetten en besluiten die de kosteloosheid verplicht stellen, om te oordelen of ze een vrijstelling ter zake al dan niet opneemt in haar reglement. In die gedachtengang is een aanpassing van de verordening niet verplicht.

Anderzijds is het zo dat in tal van andere sociale aangelegenheden administratieve bescheiden moeten overgelegd worden, die zelfs niet vrijgesteld zijn van het zegelrecht en bijgevolg evenmin van de gemeentebelasting (b.v. : aanvragen van het sociaal telefoon-tarief en van een bouw- of aankooppremie voor be-

scheide woningen, bewijzen ter rechtvaardiging van werkverzuim i.v.m. familiegebeurtenissen e.a.). Eén uitzondering invoeren lijkt moeilijk verenigbaar met het **gelijkheidsprincipe**.

Bovendien moet opgemerkt worden dat de aanvragers, naast hun lidgeld bij de BGGJ, ook nog administratiekosten moeten betalen aan hun plaatselijke afdeling, ondanks de sociale geest die aan de vermindering ten grondslag ligt en dat met de maatregel van de omzendbrief een precedent geschapen wordt dat kan ingeroepen worden door andere verenigingen met sociale doeleinden. Het zal u dan ook niet ontgaan dat met deze laatste overweging, plaatselijk, ter dege moet rekening gehouden worden.

Zonder de in de omzendbrief aangehaalde sociale redenen op zich aan te vechten, zou ik graag, in het licht van wat voorafgaat, van de geachte Minister vernemen of de in punt 1 voorgeschreven kosteloze controle en opzoeken een reglementaire bepaling is, die tot toepassing verplicht en bijgevolg een wijziging van het betrokken reglement overbodig maakt ofwel dat het gaat om een aanbeveling die niet tot een dergelijke wijziging verplicht, maar wenselijk geacht wordt.

Antwoord

De door het geachte lid bedoelde onderrichting betreft een regularisatie van de feitelijke toestand in de meeste gemeenten.

Ik heb het nodig geoordeeld om, met het oog op de gelijkheid tussen gezinnen van verschillende gemeenten, deze regularisatie uit te breiden tot de gemeenten die de bedoelde vrijstelling nog niet in hun belastingverordening hebben opgenomen.

Vraag nr. 5
van 8 november 1982
van de heer J. VALKENIERS

Verdeelsleutel van het Gemeentefonds in de Vlaamse gemeen ten

De Vlaamse gemeenten worden ernstig benadeeld door de huidige verdeelsleutel van het Gemeentefonds. Zo kreeg Hasselt met 64.405 inwoners in 1981: 287 miljoen en Seraing met 64.818 inwoners 4.595 miljoen. En Ninove met 33.360 inwoners kreeg 91,9 miljoen tegen 149,7 miljoen voor Binche met 33.522 inwoners.

Is er dan zo een groot verschil in oppervlakte tussen deze gemeenten? Dienen deze cijfers niet te worden rechtgetrokken?

Antwoord

De Nationale dotatie van het Gemeentefonds wordt bij toepassing van artikel 78 van de wet van 5 januari 1976, betreffende de budgettaire voorstellen 1975-1976 aan de gezamenlijke gemeenten van elk gewest toegekend.

De voor deze gezamenlijke toekenning toepasselijke verdeelsleutel is deze bepaald in artikel 7 van de wet tot oprichting van voorlopige gemeenschaps- en ge-

westinstellingen zoals gecoördineerd bij het koninklijk besluit van 20 juli 1979, hetzij:

- 1° één derde van de globale dotatie wordt verdeeld in verhouding tot het bevolkingscijfer van elk gewest;
- 2° één derde in verhouding tot de oppervlakte van elk gewest;
- 3° één derde in verhouding tot de opbrengst van de personenbelasting in elk gewest.

Op deze grondslag werd aan de gezamenlijke gemeenten van het Vlaamse Gewest en van het Waalse Gewest in 1981 respectievelijk 30.500.934.100 F (52,39 pct.) en 22.897.532.700 F (39,33 pct.) toegekend.

Het geachte lid zal het wel met mij eens zijn dat de door hem aangehaalde toekenning aan de gemeente Seraing, nl. 4.595 miljoen frank, hetzij ca. 20 pct. van de globale dotatie aan het Waalse Gewest, volkomen fout is.

Bij artikel 6 § 1 sub VIII-2° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, is de omslag van het gezamenlijk aandeel van elk Gewest in het Gemeentefonds betiteld als een aangelegenheid bedoeld in artikel 107 quater van de Grondwet. Zulks betekent dat bedoelde omslag over de individuele gemeenten behoort tot de bevoegdheid van het betrokken Gewest dat zijn eigen verdelingscriteria daartoe autonoom bepaalt.

In deze gewestelijke verdelingcriteria worden, buiten de bevolking en de oppervlakte, nog een ganse reeks andere elementen gehanteerd zodat het geen zin heeft alleen naar de twee bedoelde gegevens te verwijzen als onderlinge vergelijkingsbasis.

Wat de herziening betreft van de nationale verdeelsleutel, deze behoort tot de bevoegdheid van de Nationale Regering.

P. AKKERMANS **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD**

Vraag nr. 8
van 3 november 1982
van de heer G. BEERDEN

Onbevaarbare waterlopen — Buitengewoon onderhoud

Ingevolge de kolenwinning in de Limburgse Mijnstreek zijn honderden ha landbouwgrond verloren gegaan wegens verstoring van de waterlopen door soms zeer aanzienlijke mijnverzakkingen. Goede weilanden zijn herschapen in uitgestrekte moerassen en grote oppervlakten houtaanplantingen zijn ten dode opgeschreven.

Hoogdringende en ingrijpende normalisatiewerken aan de waterlopen worden hopeloos vertraagd wegens eindeloze palavers met ecologische inslag.

Kan de geachte Minister mij mededelen welke maatregelen hij zal willen nemen om hoogdringende nor-

malisatiewerken in dergelijke gebieden, zoals b.v. te Heusen-Zolder te bespoedigen?

Antwoord

Er zijn mij geen gevallen bekend waar de uitvoering van normalisatiewerken aan waterlopen in de Limburgse mijnverzakkingsgebieden om de door het geachte lid opgegeven reden aanzienlijk vertraagd werd.

Ik zie dan ook geen aanleiding om ter zake speciale maatregelen te treffen.

Vraag nr. 9 van 3 november 1982 van de heer F. VERMEIREN

Verkaveling goedgekeurd mede i.f.v. foutieve gegevens

Wanneer een eigenaar de goedkeuring bekomt van een verkaveling (mede) op basis van foutieve gegevens die aangeduid werden op de plannen en hierdoor de naastliggende eigenaar, die volstrekt onwetend was over het ingediende ontwerp, bij een latere **bojwaanvraag** benadeeld wordt vernam ik graag welke **de** rechten zijn van laatstgenoemde eigenaar, zowel t.o.v. het Bestuur van Stedebouw als tegenover de buur. Meer bepaald wens ik te weten of dergelijke aanvraag niet moet herzien worden en/of eventueel ingetrokken en aan de verzoekende partij de mogelijkheid tot herstel van de oorspronkelijke toestand gegeven worden.

Antwoord

De benadeelde eigenaar kan binnen de 60 dagen nadat hij kennis kreeg van deze feiten een verzoekschrift tot nietigverklaring van de vergunning indienen bij de Raad van State.

Een onregelmatige administratieve rechtshandeling, die rechten toekent, kan onder bepaalde voorwaarden worden ingetrokken. De overheid kan dergelijke rechtshandeling in beginsel slechts intrekken binnen de termijn bepaald voor het instellen van een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State, of, ingeval een beroep is ingesteld, tot de sluiting der debatten; daarna kan de intrekking slechts op geldige wijze geschieden wanneer de handeling door een zodanige onregelmatigheid is aangetast dat zij voor onbestaan- de moet worden gehouden, wanneer de handeling door bedrog is uitgelokt of wanneer een uitdrukkelijke wetsbepaling de intrekking toelaat.

Vraag nr. 10 van 4 november 1982 van de heer A. DENYS

Vogelbevoorrading der vinkeniers — Instelling commissie

Er is de laatste tijd opnieuw discussie ontstaan omtrent de contigentering van de vogelbevoorrading van de vin keniers.

Deze populaire sport, die beoefend wordt door duizenden echte natuur- en vogelliefhebbers, hangt in grote mate af van de bevoorrading via een gecontroleerde vogelvangst.

Met tevredenheid hebben wij vastgesteld dat de heer Gemeenschapsminister het oorspronkelijk contingent van 13.000 ringen heeft opgetrokken tot 20.000 ringen.

Andere groeperingen van natuurvrienden contesteren deze verhoging.

De heer Gemeenschapsminister heeft beloofd van een ornithologische commissie in te stellen.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen :

- wanneer deze commissie zal geïnstalleerd worden;
- wie zal uitgenodigd worden;
- en of de leden van de Vlaamse Raad ook bij deze commissie zullen betrokken worden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de Vlaamse Executieve beslist heeft dat de integratiemogelijkheid van reeds bestaande en in oprichting zijnde Vlaamse Raden, Commissie en Adviesorganen inzake Ruimtelijk Beleid, Leefmilieu en Natuurbehoud dient onderzocht te worden.

In dat verband is het mij op dit ogenblik dus niet mogelijk de vragen van het geachte lid te beantwoorden en zal de beslissing over concrete voorstellen dienaangaande niet vooruitlopen op een beslissing van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 11 van 4 november 1982 van de heer G. BEERDEN

Limburgse Mijnstreek — Grondverzakking in mijnconcessies en sociale woningbouw

Graag vernam ik van de bevoegde Ministers of de bewering al dan niet gegrond is dat in de Limburgse Mijnstreek tal van woon-uitbreidingsgebieden zullen moeten geschrapt worden omdat ze ingevolge grondverzakkingen niet meer geschikt zijn voor sociale woningbouw?

Volgens een persbericht zou dit reeds het geval zijn voor de woonuitbreidingsgebieden Halve Weg te Zonhoven. Zijn er nog andere gemeenten met bedreigde woon-uitbreidingsgebieden?

Welke normen worden gehanteerd bij de declassering van bouwgrond wegens grondverzakking?

Is het juist dat, waar woongebieden geschrapt worden om voornoemde redenen er andere zullen erkend worden? Hoe en wanneer?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting.

Antwoord

Ingevolge een aantal concrete gevallen werd medio 1980 het probleem gesteld van de verwezenlijking

van de woonuitbreidingsgebieden in de Limburgse Mijnstreek, meer bepaald in verband met de mogelijke verzakkingen van de bovengrond, als gevolg van ondergrondse mijnverzakkingen.

Ten einde dit probleem nader te kunnen onderzoeken werd aan de „dienst voor de gezondmaking van de steenkoolvestigingen te Limburg” opgedragen een studie te maken van de stabiliteit van de gronden opgenomen in de woonuitbreidingsgebieden, hoofdzakelijk in het gewestplan Hasselt-Genk en de delen van Neerpelt-Bree en Limburgs-Maasland die in de mijnstreek gelegen zijn.

Deze studie is inmiddels voorgelegd.

De studie catalogeert de woonuitbreidingsgebieden in **4 categorieën**.

Een eerste categorie heeft betrekking op de **woonuitbreidingsgebieden** of delen ervan waar normaal kan gebouwd worden en waar geen verzakkingen voorspeld worden, een tweede categorie betreft gronden waarvoor voorgesteld wordt momenteel niet te bouwen om diverse redenen, omwille b.v. dat de eerstvolgende jaren nog verzakkingen te vrezen zijn, ofwel dat onvoldoende gegevens bekend zijn om mogelijke grondverzakkingen te voorspellen, ofwel dat kan gebouwd worden mits bepaalde voorzorgen. Een derde categorie heeft betrekking op de woonuitbreidingsgebieden die gelegen zijn binnen de invloedssfeer van ondergrondse kolendelvingen en waarvoor sterk geadviseerd wordt niet te bouwen; ten slotte heeft de vierde categorie betrekking op woonuitbreidingsgebieden waar normaal kan gebouwd worden omdat ze gelegen zijn buiten de concessies.

Wanneer een aanvraag tot aansnijden van een **woonuitbreidingsgebied**, gelegen in de Limburgse Mijnstreek, wordt voorgelegd, wordt de aanvraag naast de gebruikelijke criteria, zoals noodzaak tot het aansnijden en stedenbouwkundige aanleg, ook getoetst aan de studie i.v.m. de mogelijke verzakkingen van de ondergrond.

Ligt de aanvraag in een gebied waarvoor volgens de studie van de hogervermelde dienst verzakkingen te vrezen zijn, dan wordt in overleg met de gemeenten gezocht naar andere uitbreidingsmogelijkheden binnen het kader van de voorzieningen van het **gewestplan**. Meestal immers bieden de voorzieningen inzake woongebieden en woonuitbreidingsgebieden in deze streek voldoende wisselmogelijkheden, zodat het niet nodig is te denken aan extra-woongebieden die niet voorzien zijn in de gewestplannen.

Het schrappen van woonuitbreidingsgebieden en het toevoegen van andere zou trouwens een wijziging inhouden van de gewestplannen, waarvoor de procedure voorzien in art. 43 en art. 9 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, dient gevolgd. Dergelijke wijzigingen worden momenteel niet overwogen.

Vraag nr. 12
van 8 november 1982
van de heer A. DENYS

Oostende — Spreeuwen vangst

Volgens persberichten heeft de stad Oostende de toe-

lating gekregen om op grote schaal aan **spreeuwingst** te doen.

Daar deze vergunning eigenlijk een afwijking is op het bestaande besluit van de vogelvangst, had ik graag van de geachte Gemeenschapsminister het volgende vernomen :

- op grond van welke argumenten heeft de stad Oostende deze vergunning bekomen;
- kunnen private instellingen of particulieren in andere streken van het Vlaamse land, om dezelfde redenen, ook een dergelijke vergunning bekomen?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat ik een uitzonderlijke vergunning heb verleend aan het stadsbestuur van Oostende om door een beperkt aantal personeelsleden spreeuwen te laten vangen in het Leopoldspark.

Deze vergunning werd verleend daar tijdens verschillende voorgaande jaren gebleken is dat trekkende spreeuwen, die van oktober tot januari in het park huizen, belangrijke last veroorzaakten aan de omwonenden.

De in de loop van de voorgaande jaren door het stadsbestuur gebruikte afschrikmethoden hadden geen voldoende effect opgeleverd, gelet op de plaatselijke omstandigheden.

Deze maatregel heeft niets te maken met een spreeuwingst voor consumptie voor de handel of voor de beperking van de stand. Hij is begrensd in de tijd en wordt enkel en alleen bij wijze van proef toegestaan, onder rechtstreeks toezicht van het Bestuur van Waters en Bossen.

R. DE WULF
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 1
van 22 oktober 1982
van de heer F. GROOTJANS

WVVH — Overheidssteun

In het septembernummer 1981 van het maandblad der Wetenschappelijke Vereniging voor Vlaamse Huisartsen werd er melding van gemaakt dat tussen de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Minister van gezondheidsbeleid en deze Vereniging een overeenkomst werd afgesloten omtrent de gemotiveerde huisartsen in de preventieve gezondheidszorg. Deze overeenkomst gold voor een periode van drie jaar.

Graag vernam ik hoeveel er tot op heden aan de Wetenschappelijke Vereniging voor Vlaamse Huisartsen werd uitgekeerd en nog moet worden uitgekeerd en welk het concrete resultaat is van deze overheidssteun.

Kan eveneens worden gepreciseerd wat verstaan wordt onder een „gemotiveerde huisarts”.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het eerste gedeelte van deze vraag reeds werd beantwoord (vraag nr. 29 van 6 oktober 1982).

Met de Wetenschappelijke Vereniging voor Vlaamse Huisartsen (**WVVH**) wordt jaarlijks een overeenkomst afgesloten.

Een overeenkomst met de WVVH voor 1982 is ter studie.

In 1981 werden door 152 Vlaamse Huisartsen 244 voordrachten gegeven over 10 onderwerpen. Deze voordrachtgevers werden op hun taak voorbereid in didactische trainingen; het materiaal, nodig voor het geven van deze voordrachten, wordt door de WVVH opgesteld. Daarenboven worden infolders, uitgewerkt door huisartsen, uitgegeven en ter informatie aan alle WVVH-leden verstuurd.

Een gezondheidsvoorlichting en opvoedingsbibliotheek en -mediatheek staat tevens ten dienste van de huisartsen. Ook worden plaatselijk GVO-initiatieven ondersteund en begeleid.

In de overeenkomst wordt aan de WVVH de opdracht gegeven de daartoe gemotiveerde huisartsen in te schakelen in de preventieve gezondheidszorg. Hiermee worden dus huisartsen bedoeld die gemotiveerd zijn om aan preventie te doen.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 3
van 26 oktober 1982
van mevrouw M. TYBERGHIE-VANDEBUS-
SCHÉ

Sportvliegtuigen met radarbesturing — Lawaaihinder

Een rage van deze hobby-sport is onze landelijke gebieden gaan overspoelen. Bij het afhuren van een terrein, gewoonlijk in onze landelijke dorpen gelegen, vraagt men een toelating aan het betrokken gemeentebestuur om deze hobby te beoefenen.

Deze toelating behelst gewoonlijk een algemene formule waar men schrijft: „onder voorbehoud dat geen andere wetten overtreden worden”.

In dit verband volgende vragen:

1. Bestaat er reeds een specifiek vergunningsreglement of procedure van deze nieuw opkomende en vlug groeiende hobby?
2. Bij welk bestuur dient men een vergunning aan te vragen? Is dit reeds verplicht? Zijn er sancties voorzien bij anoniem uitoefenen?
3. Welke normen dienen in acht genomen te worden in verband met de geluidshinder? Uren van beoefening?
4. Dient deze sportbeoefenaar hiervoor een brevet te bezitten persoonlijk of in clubverband?

5. Is er politietoezicht voorzien, of gebeurt dit enkel bij neerlegging van klacht?

6. Is er een reglementering in verband met de ligging van de gebruiksterreinen, afstand van bewoonde kom?

Graag vernam ik van de geachte Minister zijn visie over deze nieuwe vorm van lawaaihinder en buurtstoornis.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de geluidshinder veroorzaakt door sportvliegtuigen met radarbesturing, niet gereguleerd is door een uitvoeringsbesluit van de wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van de geluidshinder.

Krachtens de decreten van 14 december 1989 betreffende de inrichting van de gemeenten (art. 50) en van 16-24 augustus 1790 op de rechterlijke inrichting (titel XI, artikel 3) zijn de heren burgemeesters evenwel bevoegd om de rust op het grondgebied van hun gemeente te laten handhaven.

De geluidshinder veroorzaakt door sportvliegtuigen met radarbesturing kan dus in een gemeentelijk politiereglement beteugeld worden.

Ik vestig de aandacht van het geachte lid op het feit dat beoefenaars van deze hobby moeten beschikken over een vergunning van het Bestuur der Luchtvaart van het Ministerie van Verkeerswezen voor wat betreft het gebruik van het luchtruim (koninklijk besluit van 14 mei 1973 houdende vaststelling van de vliegverkeersregelen — artikel 14 (Staatsblad 14/8/ 1973).

Deze materie ressorteert onder de bevoegdheid van de heer Minister van Verkeerswezen en PTT.

Vraag nr. 4
van 26 oktober 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Kleiputten van Landuydt te Reet — Stortplaatsen

Er is heel wat te doen geweest om de verkoop van de kleiputten van de failliete steenbakkerij Landuydt te Reet.

Met angst in het vermoeid hart kijkt de plaatselijke bevolking uit naar de uiteindelijke eigenaars van deze kleiputten en welke bestemmingen aan deze worden gegeven. Immers, de vrees is groot dat door deze verkoop nieuwe stortplaatsen zullen gecreëerd worden.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Kan er mij verzekerd worden dat in geen enkele kleiput die te Reet, of waar dan ook onder de slopingshamer ligt, nooit enige afval mag gestort worden?
2. Kan de geachte Minister mij de verzekering geven dat naast de huidige stortende geen nieuwe zal geschapen worden?
3. Wanneer zal de geachte Minister de nodige middelen voorzien (artikel 14 en volgende van het afvaldecreet) om tot een uiteindelijke sanering in de Rupelstreek te komen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag dd. 24 oktober 1982 kan ik het geachte lid het volgende antwoord mededelen op de door hem geformuleerde vragen.

De stortproblematiek in de Rupelstreek en het beleid ter zake was en is het voorwerp van een grondige studie ter zake van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij, voorafgaand zelfs aan het formuleren van de voorontwerp-plannen voor huishoudelijke en industriële afvalstoffen, en van een ruime consultatie van de regionale en plaatselijke verantwoordelijken en milieugroepen. Voor het einde van dit jaar zal mij door OVAM een voorstel tot sanering van de stortsites in de Rupelstreek worden voorgelegd op basis van deze studie en rekening houdend met de resultaten van de georganiseerde consultatie.

Dit voorstel zal gericht zijn op de afwerking en binnen zeer korte tijd van bijna alle stortsites; het is duidelijk dat niet overwogen wordt nieuwe sites te creëren.

Zoals het geachte lid bekend is dient, in het Vlaamse Gewest, de vernieuwing van alle bestaande vergunningen aangevraagd te worden vóór 15 mei 1983; de uitspraken over deze aanvragen zullen worden gedaan door de Bestendige Deputatie van de betrokken provincie. Ik zal er over waken dat alle vergunningsbeslissingen m.b.t. de Rupelstreek conform zijn aan de beslissing die ik op basis van het voorstel van OVAM zal nemen m.b.t. de stortproblematiek in de Rupelstreek.

Op dit ogenblik wordt door OVAM gewerkt aan de voorbereiding van het globale afvalstoffenplan voor het Vlaamse Gewest; zoals voorzien in artikel 14 en volgende van het decreet van 2 juli 1981. Het overleg met de gemeenten en de bestaande inrichtingen zoals voorzien in artikel 16 van het decreet; voorafgaand aan het globale ontwerp-plan, zal m.b.t. de huishoudelijke afvalstoffen reeds georganiseerd worden tijdens de eerste maanden van 1983; voor de industriële afvalstoffen wordt dit overleg gepland medio 1983. Zoals hoger gesteld zak ik evenwel voor de Rupelstreek, gelet op de bestaande situatie, voorafgaand aan deze globale procedure, vóór het einde van 1982 een globale beslissing nemen.

**Vraag nr. 5
van 26 oktober 1982
van de heer F. GEYSELINGS**

Zandgroeve te Millen-Elst — Illegale stortplaats

Met mijn interpellatie nr. 11 van 19.5.1982 schetste ik de toestand van een zandgroeve te Millen-Elst die na ontginning gebruikt werd als illegaal stort.

Artikel 3 § 3, 2 b van het KB nr. 77 C/278 van 7.9.1977 schrijft voor: nà afdamming en nivellering van de opvulmaterie, moet het terrein bedekt worden met een laag teelaarde van 0,5 m dikte, zodanig dat de gronden voor landbouw terug bruikbaar worden.

Tot op heden is de bewuste zandgroeve niet opgeruimd noch bij de KB voorziene teelaarde aangebracht.

In uw antwoord werd gestipuleerd dat het ARAB en het desbetreffend KB voldoende juridische middelen bieden om de exploitant te verplichten tot het uitvoeren van de bijzondere voorwaarden van de vergunning.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Op wat wacht de geachte Minister om de procedure voorzien in artikel van het toezichtsbesluit van 2 1.4.1982 (Belgisch Staatsblad van 8.5.1982) in te zetten met het oog op het aanbrengen van een afdeklaag door de uitbater?
2. Het Ministerie van Openbare Werken — Bestuur der Waterwegen — bericht met zijn brief van 16.4.1982, kenmerk 80 728/W 1 16 12 (A) aan vzw Leefmilieu Riemst (zie bijlage) bereid te zijn deze kuil op te vullen indien aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan.
Vindt de geachte Minister het niet constructief samen te werken met MOW om een definitieve oplossing te bereiken aan dit al te lang aanslepend probleem?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de toezichhoudende ambtenaar van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest, bijstaan door de hoofdveldwachter van Riemst, op 18 juni 1982 een proces-verbaal van vaststelling opstelde wegens het illegaal storten op het perceel sectie C nr. 46a in het gehucht Elst, deelgemeente Millen, gemeente Riemst.

De eigenaar van dit perceel werd verzocht de nodige saneringsmaatregelen uit te voeren.

Deze daden werden gesteld terwijl op dat ogenblik een gerechtelijke procedure gaande was bij het parket van Tongeren naar aanleiding van een klacht van het Comité Leefmilieu ten laste van onbekenden en uit hoofde van milieuverontreiniging. Het is me niet bekend of intussen een vonnis ter zake werd geveld.

Intussen heeft de eigenaar de gestorte materialen opgeruimd en tevens het overgrote gedeelte van de wanden van de zeer diepe kuil met gronden bedekt.

Er werd sedertdien geen vuil meer gestort.

Het gemeentebestuur heeft trouwens een afsluithekken aangebracht met een slot erop dat alleen kan geopend worden door de bezitters van een toegangssleutel, zijnde de landbouwers die de naastliggende landerijen bewerken.

Mijn diensten zijn niet op de hoogte van de briefwisseling tussen het Ministerie van Openbare Werken en de VZW Leefmilieu Riemst waarbij voor de aanvulling van de vroegere zandgroeve van Elst specie van de kanaalverbredingswerken zou ter beschikking gesteld worden.

Ik heb de OVAM opdracht gegeven, in het licht van de gegevens bezorgd door het Ministerie van Openbare Werken, om de nodige contacten te leggen ten einde de toepassing te bekomen van het KB van 7.9.1977 houdende vergunning tot het ontginnen van een zandgroeve in openlucht waarbij o.m. bepaald wordt dat de afdekking en nivellering van de opvul-

materie (afbraakmaterialen en dekgronden) moet gebeuren met een laag teelaarde van 0,5 m dikte zodanig dat de gronden voor landbouw nog bruikbaar worden.

Vraag nr. 7
van 4 november 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Hulshout en aangrenzende gemeenten — Waterzuiveringsstation

De gemeente Hulshout en aangrenzende gemeenten lieten voor meerdere honderden miljoenen rioleringswerken uitvoeren om het gepland afvalwaterzuiveringsstation, waarvan de raming van de kostprijs in 1977 247 miljoen F bedroeg, bedrijfsklaar te maken.

Reeds 10 jaar geleden viel de beslissing om te Hulshout een zuiveringsstation te bouwen. De noodzaak van dit project zou thans in vraag worden gesteld; zelfs na de uitgevoerde omvangrijke werken die thans ca. 300 miljoen hebben gekost.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Wat is de juiste reden van het blokkeren van dit dossier?
2. Als het waar is dat het waterzuiveringsstation van Westerlo onder zijn capaciteit werkt en dit van Wiekevorst nog afval van vele inwoners-equivalenten kan verwerken, waarom dan besluiten tot het bouwen van een afvalwaterzuiveringsstation te Hulshout?
3. Is het correct dat de gemeente Hulshout reeds 2 j terug het bevel tot aanvang van de bouwwerken van 't zuiveringsstation kon geven maar zulks nog steeds niet is gebeurd omdat de belofte van toelage van de overheid op zich laat wachten? Kunnen de aannemers wegens het uitblijven van dit aanvangsbevel geen schadevergoeding eisen van de bevoegde overheid en zo ja, is zulks gebeurd en hoe groot is deze schade-eis?
4. Is het verantwoord na de reeds uitgevoerde werken en kosten een alternatief te laten uitwerken om het vuil van Hulshout en omstreken in een nieuwe buizenstel te leiden?
5. Wat zal bij het eventueel schrappen van dit project in Hulshout gebeuren met de reeds gebouwde collector en andere overbodig geworden uitvoeringswerken? Welke extra kosten zal deze eventuele „opruiming” met zich brengen en ten laste van wie zullen deze vallen?
6. Heeft deze gewijzigde houding een financiële of een politieke achtergrond?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen :

1. Met de bouw van het zuiveringsstation kan niet gestart worden, omdat eerst een stuk collector, waarboven een toegangsgang voorzien is, moet aangelegd worden.

Dit laatste dossier is thans in onderzoek en als gevolg hiervan wordt tevens een optimalisatiestudie doorgevoerd, om na te gaan of de bouw van een zuiveringsstation te Hulshout nog noodzakelijk is nu blijkt dat de zuiveringsstations in Wiekevorst en Westerlo in staat blijken te zijn meer afvalwater te verwerken.

Bij deze studie worden tevens de leden van de Vlaamse Raad uit de Regio Hulshout betrokken. Dit alles kadert in mijn beleid via het „Algemeen Waterzuiveringsplan” (AWP) voor geheel Vlaanderen een diepgaande rationalisatie door te voeren.

De bouw van het waterzuiveringsstation te Hulshout werd door mijn voorganger beslist.

3. Het aanvangsbevel voor de bouw van de zuiveringsinstallatie te Hulshout werd door de gemeente nog niet gegeven omdat, zoals hierboven aangeeft, de terreinen niet toegankelijk zijn. Artikel 28 § 1 van het ministerieel besluit van 10/8/ 1977 houdende vaststelling van de Algemene Aannemingsvoorwaarden van de overheidsopdrachten van werken, leveringen en diensten, regelt de bepalingen in verband met de order tot uitvoering van de werken en de eventuele schadevergoedingen ingevolge laattijdig aanvangsbevel.
4. Het spreekt vanzelf dat de reeds aangelegde collectoren te Hulshout in het geval dat de bouw van een zuiveringsinstallatie te Hulshout niet doorgaat, hun functie zullen blijven vervullen en geïntegreerd zullen worden in de nieuwe zuiveringsconceptie.
5. Het aangaan zijnde onderzoek van het dossier is enkel het gevolg van mijn bekommernis om de zuivering van het afvalwater in bedoelde streek met zo weinig mogelijk kosten en met zo groot mogelijke efficiëntie door te voeren, wat trouwens de algemene doelstelling is van het „opzetten van het Algemeen Waterzuiveringsplan”.

Vraag nr. 8
van 4 november 1982
van de heer F. GEYSELINGS

Kruikeke-en Bazel — Verontreiniging door zware metalen

Enkele weken vóór de gemeenteraadsverkiezingen maakte het gemeentebestuur van Kruikeke een rapport bekend waaruit bleek dat de lood- en cadmiumneerslag, afkomstig van de Métallurgie aan de overkant van de Schelde, belangrijk ernstiger is dan tot dusver werd toegegeven.

Het onderzoek, dat reeds dateert van 1980, heeft uitgewezen dat te Kruikeke en tot aan het centrum van Bazel de aanwezigheid van zware metalen zoals: lood, cadmium, koper en zink in de bodem serieus werd overschreden. Er werden aldaar daggemiddelden gemeten die boven het toelaatbaar gehalte van Hoboken lagen. Sommige normen liggen zelfs tot 40 x hoger dan deze vastgesteld door de Verenigde Naties (FAO). Zware metalen werden in voedergrassen en groenten teruggevonden, zo ernstig zelfs dat dr. Sc. Erik Bemaert adviseert de zone langs de Scheldedijk voor land- en tuinbouw uit te sluiten en

slechts te beplanten met streekeigen hoogstammige loofbomen en koniferen die als stofschermbomen zouden kunnen dienst doen.

Graag verneem ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Sinds wanneer heeft de lokale, regionale en nationale overheid kennis van de neerslag van zware metalen in Kruikebeke en Bazel?
2. Volgens Het Nieuwsblad werden de resultaten van een onderzoek aangaande het gehalte aan zware metalen in de bodem van de gemeente Kruikebeke in de doofpot gestopt. Waarom deze handelwijze?
Is dit stilzwijgen verantwoord als geweten is dat de verontreiniging zo ernstig is dat zelfs een zone aan de Scheldedijk voor land- en tuinbouw door de vernoemde metalen is verontreinigd waardoor de volksgezondheid in gevaar komt?
3. Kan de geachte Minister mij verzekeren dat de Métallurgie van Hoboken verantwoordelijk is voor deze verontreiniging?
4. Kan de bevolking van Kruikebeke en Bazel zich laten onderzoeken op de aanwezigheid van zware metalen op kosten van de bevuiler? Zo ja, hoe dient hiervoor te werk gegaan?

Antwoord

1. Het onderzoek naar de lood- en cadmiumverontreiniging in de gemeente Kruikebeke werd uitgevoerd in opdracht van het Provinciebestuur Oost-Vlaanderen gedurende de periode juni 1978-december 1979.

Het eindverslag verscheen in maart 1980, de bevindingen van de studie werden toegezonden aan de Nationale Overheid (Minister van Volksgezondheid) op 25.4.1980 en aan de Minister van de Vlaamse Gemeenschap op 16.10.1980.

2. De resultaten van het onderzoek werden geenszins in de doofpot gestopt, zoals het geachte lid in deel 2 van zijn vraag suggereert.

Tot geheimdoenerij bestond trouwens geen enkele aanleiding.

Op 14.5.1980 en 16.3.1981 werden respectievelijk op initiatief van de Nationale en de Regionale Overheid, vergaderingen georganiseerd met afgevaardigden van lokale (gemeentelijke), regionale en nationale besturen.

Na de vergadering van 16.3.1981, dus vóór de zaak via kranteberichten aan het licht kwam werd door Minister Galle, toenmalig Minister voor het Leefmilieu, zelfs een persbericht hieromtrent uitgegeven.

Bovendien kwam deze aangelegenheid reeds ter sprake in de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Op 7 mei 1981 antwoordde Minister Galle, op een mondelinge vraag van mevrouw Miet Smet, onder meer het volgende: „Van luchtvervuiling op het grondgebied van de gemeente Kruikebeke is geen sprake.

De gemiddelde concentratie in de lucht is voor lood viermaal kleiner dan de norm die voor de gemeente Hoboken werd opgelegd.

Voor cadmium is de gemiddelde concentratie zelfs tienmaal lager dan de vuistregel.

Wat de bodemvervuiling betreft bestaat er enkel een probleem betreffende lood en cadmium en dan nog voor een smalle strook langsheen de Scheldedijk.

Voor de volksgezondheid bestaat geen direct gevaar.”

3. De bodemvervuiling door lood en cadmium langsheen de Schelde op het grondgebied van de gemeente Kruikebeke, werd veroorzaakt door de fabriek Metallurgie Hoboken-Overpelt te Hoboken en het metaalvexwerkend bedrijf Lamitref te Hemiksem.

Door sluiting van dit laatste bedrijf vanaf maart 1980 werd een belangrijke bron van cadmiumverontreiniging in deze streek weggenomen.

4. Een screening van de bevolking te Kruikebeke op lood en cadmium in bloed is op basis van de gevonden pollutieniveaus overbodig.

De gehalten van deze metalen in groenten en in gesuspenderd stof geven geen aanleiding tot een abnormaal verhoogde opname.

Eventuele duidelijke verhogingen van de bloedspiegel voor lood en cadmium moet dan ook aan andere oorzaken worden toegeschreven.

Tot slot kan ik het geachte lid nog mededelen dat, in het kader van het saneringsprogramma te Hoboken, de evolutie in de verontreiniging door zware metalen in lucht, bodem en vegetatie op het grondgebied van Kruikebeke, nog steeds van nabij gevolgd wordt.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

J. BUCHMANN GEMEENSCHAPS MINISTER VAN HUIS- VESTING

Vraag nr. 2
van 26 oktober 1982
van de heer T. KELCHTERMANS

Sociale huisvesting in Limburg — Prioritaire maatregelen

In 1981 werden er slechts 3.243 nieuwbouw-woningen gebouwd in de provincie Limburg, het laagste cijfer sinds 1963. Ten opzichte van het door diverse

instanties noodzakelijk geachte quantum van 6.140 woningen is dit zomaar eventjes bijna 3.000 te weinig. Het sociale woningenbestand groeide in datzelfde jaar slechts aan met 861 eenheden, ons inziens ver beneden het reële behoefteniveau. Dit wordt bevestigd door de voorlopige resultaten van een „woningmarktonderzoek” uitgevoerd door LISO, waaruit blijkt dat momenteel slechts één op vijf jonge gezinnen ambieert nog een eigen woning te bouwen, vroeger daarentegen vier op vijf. In de huidige omstandigheden geeft ongeveer 80 procent van de ondervraagden de voorkeur aan huren of kopen aan sociale voorwaarden. Deze grondige mentaliteitswijziging en de sterke aangroei van het aantal gezinnen dwingen tot een herziening van het traditionele sociale woningbouwbeleid in Limburg.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen:

1. Deelt hij ook onze mening dat er in Limburg prioritaire maatregelen dienen te worden genomen? Zo ja, welke maatregelen gaat hij ter zake uitwerken? Zo neen, om welke redenen?
2. Welke zijn de programma's van de NMH en NLM voor Limburg voor 1983? Gaarne een vermelding van de betrokken gemeenten en van de aard en

omvang van de geplande of in uitvoering zijnde werken?

- 3 Bestaan er concrete plannen om de toenemende druk op de sociale huisvesting in Limburg tijdens het volgend decennium op te vangen? Zo ja, welke? Zijn er hiervoor voldoende grondreserves? Zo ja, welke?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer u te laten weten dat in verband met de schriftelijke vraag nr. 2 van 26 oktober 1982, die door de heer Kelchtermans Theo, Volksvertegenwoordiger, werd gesteld, dat ik onverwijld de nodige informatie bij de bevoegde administratie heb opgevraagd.

Van zodra ik over alle gegevens beschik zal ik een definitief antwoord formuleren.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.